

ПІДСТАВИ ТА ПОРЯДОК ПОВЕРНЕННЯ СУДАМИ ПРОТОКОЛІВ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ДЛЯ НАЛЕЖНОГО ОФОРМЛЕННЯ (ЗА МАТЕРІАЛАМИ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ)

У статті розглянуто процесуальний інститут повернення судами протоколу про адміністративне правопорушення суб'єктові його складання для належного дооформлення та усунення недоліків.

Ключові слова: суд, правопорушення, протокол, судова практика.

**Голобородько
Денис
Віталійович,**
*кандидат юридичних
наук, доцент,
доцент кафедри
адміністративного
права, процесу та
адміністративної
діяльності
Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ*

Вступ

Об'єктом нашого аналізу сьогодні стане процесуальний інститут повернення судами протоколу про адміністративне правопорушення суб'єктові його складання для належного дооформлення та усунення недоліків.

Постає запитання, чому саме процедура повернення привернула нашу увагу. Відповідь дуже проста: на наше глибоке переконання, зазначений процесуальний механізм є корисним, повинен існувати та мати чітке, логічне регулювання, що виключає різновекторний підхід до його трактування.

Крім того, не менш важливим є фактор широкого застосування зазначеного механізму судами та його позитивна спрямованість на невідворотність покарання особи за скоєний адміністративний проступок.

Отже, розпочнемо. Аналіз змісту Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП) допомагає дійти висновку про відсутність положень, які регламентують зазначені повноваження суду щодо повернення протоколу. Погодимось, що це є прогалиною в адміністративно-деліктному процесі через застарілість та системно-структурною дефектністю самого КУпАП. Теорія права передбачає, що правові прогалини усуваються двома шляхами: за допомогою ліквідації або подолання.

Ліквідація передбачає внесення суб'єктом нормотворення відповідних законодавчих змін, що спрямовані на усунення проблеми та недопущення її виникнення в подальшому процесі правозастосування. Але цей шлях має низку об'єктивних вад, насамперед – неможливість

вносити необхідні зміни оперативно, внаслідок складної бюрократичної процедури встановлення правових норм.

Тому до внесення відповідних змін теорія права передбачає застосування механізмів аналогії закону або аналогії права.

Близьким до адміністративно-деліктного процесу є кримінальний процес. Проводячи певні порівняння норм, можемо зробити висновок, що протокол про адміністративне правопорушення в адміністративно-деліктному провадженні (ст. ст. 254–256 КУпАП) є нічим іншим, як аналогом обвинувального акта в кримінальному провадженні (ст. ст. 110, 291 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України)). Вимоги до змісту протоколу про адміністративне правопорушення визначені в ст. 256 КУпАП, а вимоги до обвинувального акта – в ст. 291 КПК України. Зрозуміло, що недоліки зазначених процесуальних документів ускладнюють, а іноді виключають можливість проведення повноцінного процесу, що ґрунтується на основних правових принципах та презумпціях. Саме тому, на відміну від положень КУпАП, приписи п. 3 ч. 3 ст. 314 КПК України дозволяють суді під час підготовчого судового засідання повернути прокуророві обвинувальний акт, якщо він не відповідає встановленим вимогам (Кримінально-процесуальний кодекс України, 2012).

У свою чергу, необхідно підкреслити, що норми КУпАП також визначають обов'язок судді перевірити подані матеріали справи, зокрема протокол про адміністративне правопорушення, на предмет їх відповідності встановленим вимогам (тобто, ст. 256 КУпАП), що відбувається в рамках підготовки справи до розгляду (п. 2 ч. 1 ст. 278 КУпАП) (Кодекс України про адміністративні правопорушення, 1984). Але відповідей на запитання: «Що робити, коли протокол та матеріали не відповідають встановленим вимогам?» у положеннях КУпАП немає.

Таким чином, застосовуючи аналогію закону, в адміністративно-деліктному провадженні можемо використати зазначений механізм повернення процесуального документа (протоколу) суб'єктові його складання виключно у випадку, якщо зміст документа не відповідає приписам ст. 256 КУпАП.

Аналогічну позицію підтримував і Верховний Суд України (далі – ВСУ), який відповідно до ч. 5 п. 24 постанови Пленуму Верховного Суду України «Про практику застосування судами України законодавства в справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті» від 23.12.2005 № 14 зазначав: «Визнати правильною практику тих суддів, які вмотивованими постановами повертають протоколи про адміністративні правопорушення, складені не уповноваженою на те посадовою особою або без додержання вимог ст. 256 КУпАП, відповідному правоохоронному органу для належного оформлення» (Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті, 2005).

Таким чином, юридичний аналіз положень зазначеної постанови Пленуму ВСУ та правил кримінально-процесуального провадження дає змогу зробити висновок про можливість застосування зазначеного механізму виключно з двох підстав:

1) складання протоколу про адміністративне правопорушення не уповноваженим на це суб'єктом;

2) складання протоколу з порушенням встановлених вимог.

Так, наприклад, постановою Чугуївського міського суду Харківської області від 20.06.2018 у справі № 636/2302/18 протокол про адміністративне правопорушення за ст. 173-3 КУпАП, цілком прогнозовано, було повернуто суб'єкту його складання (Чугуївське ВП ГУНП у Харківській області) з підстав складання зазначеного протоколу неуповноваженим суб'єктом. Зокрема, суд зазначив: «Протокол було складено Чугуївським ВП ГУНП у Харківській області, що робить його недійсним та незаконним, оскільки відповідно до ст. 255 КУпАП чітко визначено перелік статей, за якими мають право складати протоколи органи внутрішніх справ (Національної поліції), та в даному переліку ст. 173-3 відсутня» (Постанова Чугуївського міського суду Харківської області, 2018).

Грунтовний правовий аналіз приписів ст. 256 КУпАП дає нам змогу визначити такі підстави для повернення протоколу про адміністративне правопорушення з мотиву невідповідності протоколу встановленим вимогам:

1) відсутні дані про дату, час та місце складання протоколу;

2) відсутні дані про особу яка склала протокол (наприклад, посада, спеціальне звання, прізвище, ім'я, по батькові поліцейського);

3) відсутні анкетні дані особи, яка притягається до відповідальності (прізвище, ім'я, по батькові, дата та місце народження, громадянство, місце проживання (перебування), місце роботи, громадянство, документ, що підтверджує особу);

4) відсутні анкетні дані потерпілого (прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання (перебування));

5) відсутні фактичні обставини адміністративного правопорушення, які суб'єкт складання вважає встановленими (фабула правопорушення: місце, час вчинення і суть адміністративного правопорушення);

6) відсутня правова кваліфікація вчиненого адміністративного правопорушення з посиланням на положення та статті (частини статті) Кодексу України про адміністративні правопорушення;

7) відсутні прізвища, адреси свідків і потерпілих, якщо вони є;

8) відсутні пояснення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, або відмітка про відмову особи від підпису протоколу про адміністративне правопорушення;

9) не зазначено розмір шкоди, завданої адміністративним правопорушенням;

10) відсутні відомості про вручення копії протоколу про адміністративне правопорушення особі, щодо якої його складено, або наявності відмітки про відмову в отриманні такої копії;

11) відсутня відмітка про роз'яснення особі, яка притягається до адміністративної відповідальності, її прав та обов'язків, що передбачені ст. 268 КУпАП;

12) відсутній підпис особи, яка склала протокол (Кодекс України про адміністративні правопорушення, 1984).

Так, наприклад, у справі про притягнення особи до адміністративної відповідальності за ч. 1 ст. 88-1 КУпАП Жовтневий районний суд міста Маріуполя До-

нецької області в справі № 263/8709/18 своєю постановою від 03.07.2018 повернув протокол суб'єкту його складання, оскільки в ньому не було зазначено місце вчинення правопорушення (Постанова Жовтневого районного суду м. Маріуполя Донецької області, 2018).

Так само постановою Голосіївського районного суду м. Києва від 03.07.2018 у справі № 752/10331/18 протокол про адміністративне правопорушення було повернуто суб'єкту його складання (ГУ ДФС у м. Києві). Як об'єктивно зазначив суд, «ОСОБА_1 не роз'яснено права і обов'язки передбачені ст. 268 КУпАП, не вручено протокол про адміністративне правопорушення відносно нього, не відібрані пояснення останнього, також відсутні дані щодо відмови особи від підписання протоколу відповідно до вимог вказаної вище статті. Крім того, в протоколі майже відсутні відомості про особу порушника, а саме не зазначені дата і місце його народження, місце проживання» (Постанова Голосіївського районного суду м. Києва, 2018).

З огляду на правову конструкцію, яка застосовується ст. 256 КУпАП (включно зміст протоколу про адміністративне правопорушення), вважаємо, що перелік зазначених вище підстав є вичерпним та не може бути розширений. Але, на жаль, судова практика створила інші, непередбачені положеннями КУпАП підстави для повернення протоколу для усунення недоліків суб'єктові його складання.

Так, наприклад, постановою Новозаводського районного суду м. Чернігова від 05.10.2011 у справі № 3-4714/11 протокол про адміністративне правопорушення за ч. 1 ст. 44 КУпАП було повернуто до Чернігівського міського відділу УМВС України в Чернігівській області для належного оформлення. Зокрема, суд зазначив: «Дослідивши надані до суду матеріали, вважаю, що вони підлягають поверненню для належного оформлення з тих підстав, що не заповнена постанова за справою про адміністративне правопорушення» (Постанова Новозаводського районного суду м. Чернігова, 2011). Анекдотичності даній ситуації надає той факт, що постанову за ч. 1 ст. 44 КУпАП повинен винести саме суддя під час розгляду справи про адміністративне правопорушення. Заповнення постанови замість судді та направлення її разом з іншими матеріалами справи виглядає цілком нелогічним та свідчить про відсутність елементарних юридичних знань.

В іншій справі постановою Артемівського міськрайонного суду Донецької області від 08.06.2018 у справі № 219/5972/18 судом було повернуто протокол до Бахмутського ВП ГУНП у Донецькій області для належного оформлення з таких підстав: «Фотокопії документів, які знаходяться в матеріалах, доданих до протоколу, не завірені належним чином» (Постанова Артемівського міськрайонного суду Донецької області, 2018).

Із цього приводу слід зазначити, що, на нашу думку, судом було безпідставно прийнято рішення про повернення протоколу. Так, як вбачається з тексту постанови, недоліки містили виключно окремі матеріали справи, а не сам протокол. Отже, якщо окремі фотокопії було додано в якості доказів вини особи та вони містили окремі недоліки, такі документи просто не повинні враховуватись судом в якості доказів (неналежні докази).

Інший випадок необґрунтованого повернення протоколу для усунення недоліків можна виявити в постанові Іллічівського районного суду м. Маріуполя Донецької

області від 03.07.2018 у справі № 264/3557/18. Суд серед інших підстав повернення протоколу для належного оформлення вказав на відсутність серед доданих до протоколу матеріалів справи доказів, які б доводили вину правопорушника (Постанова Іллічівського районного суду м. Маріуполя Донецької області, 2018). У цій справі, на наше переконання, суд прийняв помилкове рішення, оскільки відсутність у матеріалах справи про адміністративне правопорушення будь-яких доказів, що підтверджують вину особи, свідчить про відсутність події і складу проступку та, як наслідок, закриття справи за п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП, а не про необхідність повернути протокол для належного оформлення.

Непоодинокую ганебною практикою з боку окремих представників суддівського корпусу є повернення протоколу для усунення його недоліків із підстав неявки особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, в судове засідання або ігнорування отримання судової повістки про виклик до суду.

Так, постановою Надвірнянського районного суду Івано-Франківської області від 24.04.2018 у справі № 348/685/18 було повернуто до Надвірнянського відділу поліції Головного управління Національної поліції в Івано-Франківській області матеріали справи за ч. 1 ст. 185 КУпАП із підстав неявки особи до суду та стислих строків розгляду зазначеної категорії справ (протягом доби) (Постанова Надвірнянського районного суду Івано-Франківської області, 2018).

Постановою Індустріального районного суду м. Дніпропетровська від 26.04.2018 у справі № 202/2071/18 протокол про адміністративне правопорушення так само було повернуто до Департаменту патрульної поліції управління патрульної поліції м. Дніпро з підстав незабезпечення поліцією явки особи-порушника в судове засідання.

Крім того, суддя, перекручуючи норми права, відверто саботує притягнення особи до адміністративної відповідальності, зазначаючи в рішенні, що доставляння особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, «є обов'язком органів внутрішніх справ (Національної поліції), але працівники Департаменту патрульної поліції Управління патрульної поліції в м. Дніпрі перекладають свої обов'язки на суд, що недопустимо» (Постанова Індустріального районного суду м. Дніпропетровська, 2018).

Аналогічні висновки містять і постанови: Харківського районного суду Харківської області від 03.07.2018 в справі № 635/4492/18 (Постанова Харківського районного суду Харківської області, 2018); Ленінського районного суду м. Запоріжжя від 27.06.2018 у справі № 334/4202/18, в якій, зокрема, суд зазначив: «На теперішній час судом були використані всі можливі способи сповіщення правопорушника про час та місце розгляду справи, але вони виявилися марними» (Постанова Ленінського районного суду м. Запоріжжя, 2018); Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська від 25.06.2018 у справі № 201/3807/18 (Постанова Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська, 2018); Баштанського районного суду Миколаївської області від 30.05.2018 у справі № 3/468/358/18, у якій суд зазначив: «Дослідивши письмові матеріали вказаної вище адміністративної справи, вважаю, що остання підлягає поверненню для доопрацювання у відповідності до вимог ст. 256 КУпАП України, оскільки не виконано лист на доставку правопорушника, явка

якого за ч. 1 ст. 173-2 КУпАП є обов'язковою» (Постанова Баштанського районного суду Миколаївської області, 2018); Святошинського районного суду м. Києва від 06.03.2018 у справі № 759/3221/18, в якій суд зробив такий висновок: «Проте ОСОБА_2 не був доставлений до суду. За таких обставин адміністративний матеріал підлягає поверненню для належного оформлення» (Постанова Святошинського районного суду м. Києва, 2018) тощо.

Таким чином, протягом тривалого періоду в судовій практиці формується гідна осуду практика ухилення окремих суддів від виконання своїх основних обов'язків зі справляння правосуддя та розгляду справ про адміністративні правопорушення шляхом безпідставного повернення протоколів на так зване «дооформлення», «доопрацювання», «усунення недоліків» тощо з мотивів ігнорування особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, від явки до суду для розгляду справи.

Проведений нами аналіз Реєстру судових рішень дає змогу зробити висновок, що протягом останніх трьох років практично кожна друга постанова про повернення протоколу для усунення недоліків прийнята з підстав неявки особи-порушника в суд для розгляду справи про адміністративне правопорушення. Можна сміливо стверджувати, що зазначена ситуація набула масштабів державної правничої епідемії, що з кожним днем вражає уми інших суддів, які спокушаються на легке «відфутболювання» матеріалу про адміністративне правопорушення назад до суб'єкта його складання, зокрема Національній поліції.

Іншою вадою даної ситуації є відсутність процесуального механізму апеляційного оскарження таких постанов і, як наслідок, відсутність суддівського контролю з боку вищих судів, що призводить до безконтрольного тиражування неправомірних рішень.

Постає запитання: «Чим же обґрунтовують судді прийняття таких рішень?». Відповідь здебільшого криється в застарілих нормах, що визначають строки розгляду справ про адміністративні правопорушення (ст. 277 КУпАП) та встановлюють обов'язок розгляду справи в присутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності (ст. 268 КУпАП) (Кодекс України про адміністративні правопорушення, 1984).

Так, за деякі правопорушення, наприклад, дрібне хуліганство (ст. 178 КУпАП), злісну непокору законній вимозі або розпорядженню поліцейського (ст. 185 КУпАП), вчинення домашнього насильства (ст. 173-2 КУпАП) тощо строк розгляду справи – протягом доби. Крім того, присутність цієї особи є обов'язкою. Намагаючись уникнути порушення встановленого строку розгляду справи, судді схиляються до винесення хибних, необґрунтованих рішень, допомагаючи тим самим правопорушникам уникнути адміністративної відповідальності.

Показовим у цьому плані є постанова Надвірнянського районного суду Івано-Франківської області від 24.04.2018 у справі № 348/685/18 про притягнення особи до адміністративної відповідальності за ст. 185 КУпАП, в якій суд зазначив: «У зв'язку з тим, що законом встановлено стислі строки розгляду адміністративної справи даної категорії, а явку особи, яка притягується до адміністративної відповідальності, не забезпечено, постанова суду про привід не виконана, суд позбавлений можливості розглянути її у визначений законом строк, тому адміністративні

матеріали слід повернути для доопрацювання» (Постанова Надвірнянського районного суду Івано-Франківської області, 2018). Постає справедливе запитання: «Яким чином, на думку суду, можна доопрацювати матеріали справи, щоб правопорушник самостійно виявив бажання відвідати судове засідання? Може, поліцейські повинні знати певні магичні заклинання, щоб змусити особу припинити ухилення від явки, та яке відношення дії порушника мають до якості (відповідності) матеріалів справи?»

В аспекті зазначеного необхідно підкреслити, що відповідно до змісту положень ст. 291, п. 3 ч. 3 ст. 314 КПК України, ч. 5 п. 24 постанови Пленуму Верховного суду України «Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті» від 23.12.2005 № 14 повернення протоколу про адміністративне правопорушення допускається виключно за наявності недоліків самого протоколу та жодним чином не пов'язано з можливими недоліками матеріалів справи, а тим паче – з ігноруванням особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, від явки в судове засідання, об'єктивної можливості органів Національної поліції здійснити привід особи тощо.

Слід наголосити, що положення КУпАП закріплюють механізм приводу (примусового доставлення) особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, в разі її ухилення від явки до суду для розгляду справи. Варто зауважити, що ухилення від явки до суду має місце у випадку неодноразового ігнорування особою вимоги суду щодо явки для розгляду справи та не може мати місце у випадку неявки до суду лише за первинним викликом.

Виконання процедури приводу особи передбачає застосування до неї комплексу примусових заходів, спрямованих на тимчасове обмеження свободи пересування, з метою її супроводження до суду для розгляду справи, навіть всупереч її бажанню. Привід оформлюється відповідною постановою суду та практично реалізовується через процедури адміністративного затримання, в аспекті застосування його як заходу забезпечення провадження в справах про адміністративні правопорушення, з метою створити умови для належного розгляду справи (ст. 260 КУпАП). У цьому разі під час виконання працівником поліції приводу необхідно додержуватись строків адміністративного затримання, забезпечення складання протоколу про адміністративне затримання, необхідності повідомлення родичів затриманої особи та центру надання безоплатної вторинної правової допомоги тощо.

Забезпечити явку особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, без винесення судом постанови про застосування приводу (наприклад, до першого судового засідання) та всупереч її волі є практично неможливим.

Крім того, говорячи про подолання певних правових прогалин, в аспекті явки особи в судове засідання можна застосувати інститут аналогії права, звернувши увагу на окрему практику Європейського суду з прав людини. Так, у своєму рішенні за справою «Пономарьов проти України» від 03.04.2008 ЄСПЛ зазначив, що сторони в розумні інтервали часу мають вживати заходів, щоб дізнатись про стан відомого судового провадження (Справа «Пономарьов проти України», 2008).

Висновки

Таким чином, вважаємо, що вчинення особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, дій, спрямованих на неявку до суду для розгляду справи або неможливість працівників поліції здійснити привід цієї особи, жодним чином не може бути підставами для повернення протоколу про адміністративне правопорушення для належного оформлення, оскільки не стосується жодних недоліків протоколу про адміністративне правопорушення. Суд повинен вжити всіх можливих заходів щодо інформування особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, про час, дату та місце розгляду її справи, а в разі ухилення особи від явки – винести постанову про її примусове доставлення до суду (привід). Причому кількість винесених судом рішень про привід не може бути жодним чином обмежена та повинна визначатись суддею з урахуванням особливостей справи і строків притягнення до адміністративної відповідальності.

Список використаних джерел:

1. Кримінально-процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квітня 2012 р. № 4651-VI / Верховна Рада України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17/print>.
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 7 грудня 1984 р. (з наступними змінами та доповненнями) / Верховна Рада Української РСР. Відомості Верховної Ради УРСР. 1984. Додаток до № 51. Ст. 1122.
3. Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 23 грудня 2005 р. № 14 / Верховний Суд України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/v0014700-05>.
4. Постанова Чугуївського міського суду Харківської області від 20 червня 2018 р. (справа № 636/2302/18) / Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/74804224>.
5. Постанова Жовтневого районного суду м. Маріуполя Донецької області від 3 липня 2018 р. (справа № 263/8709/18) / Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/75069350>.
6. Постанова Голосіївського районного суду м. Києва від 3 липня 2018 р. (справа № 752/10331/18) / Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/75066284>.
7. Постанова Новозаводського районного суду м. Чернігова від 5 жовтня 2011 р. (справа № 3-4714/11) / Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/51977736>.
8. Постанова Артемівського міськрайонного суду Донецької області від 8 червня 2018 р. (справа № 219/5972/18) / Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/74611207>.
9. Постанова Іллічівського районного суду м. Маріуполя Донецької області від 3 липня 2018 р. (справа № 264/3557/18) / Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/75049839>.
10. Постанова Надвірнянського районного суду Івано-Франківської області від 24 квітня 2018 р. (справа № 348/685/18) / Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/73628758>.

11. Постанова Індустріального районного суду м. Дніпропетровська від 26 квітня 2018 р. (справа № 202/2071/18) / Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/73639266>.

12. Постанова Харківського районного суду Харківської області від 3 липня 2018 р. (справа № 635/4492/18) / Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/75069943>.

13. Постанова Ленінського районного суду м. Запоріжжя від 27 червня 2018 р. (справа № 334/4202/18) / Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/74985085>.

14. Постанова Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська від 25 червня 2018 р. (справа № 201/3807/18) / Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/74901782>.

15. Постанова Баштанського районного суду Миколаївської області від 30 травня 2018 р. (справа № 3/468/358/18) / Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/74352503>.

16. Постанова Святошинського районного суду м. Києва від 6 березня 2018 р. (справа № 759/3221/18) / Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/72692163>.

17. Справа «Пономарьов проти України»: Рішення Європейського суду з прав людини від 3 квітня 2008 р. / Європейський суд з прав людини. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/974_434.

References:

1. Verkhovna Rada of Ukraine (2012). Kryminalno-protseusualnyi kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy [Criminal Procedure Code of Ukraine: Law of Ukraine]. Retrieved from: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17/print>.

2. Verkhovna Rada of the Ukrainian SSR (1984). Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia: Zakon Ukrainy [Code of Ukraine on Administrative Offenses: The Law of Ukraine]. Vidomosti Verkhovnoi Rady URSR, annex to № 51, art. 1122.

3. Supreme Court of Ukraine (2005). Pro praktyku zastosuvannya sudamy Ukrainy zakonodavstva u spravakh pro deiaki zlochyny proty bezpeky dorozhnoho rukhu ta ekspluatatsii transportu, a takozh pro administratyvni pravoporushennia na transporti: Postanova [On the practice of applying the laws of Ukraine on cases concerning some crimes against road safety and operation of transport, as well as on administrative violations in transport: Regulation]. Retrieved from: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/v0014700-05>.

4. Single State Register of Court Decisions (2018). Postanova Chuhivskoho miskoho sudu Kharkivskoi oblasti [Resolution of the Chuhivsky City Court of the Kharkiv region] (case № 636/2302/18). Retrieved from: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/74804224>.

5. Single State Register of Court Decisions (2018). Postanova Zhovtnevoho raionnoho sudu m. Mariupolia Donetskoi oblasti [Resolution of the Zhovtnevy District Court of the city of Mariupol, Donetsk region] (case № 263/8709/18). Retrieved from: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/75069350>.

6. Single State Register of Court Decisions (2018). Postanova Holosivskoho raionnoho sudu m. Kyieva [Resolution of the Holosiyivsky District Court of Kyiv] (case № 752/10331/18). Retrieved from: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/75066284>.

7. Single State Register of Court Decisions (2011). Postanova Novozavodskoho raionnoho sudu m. Chernihova [Resolution of the Novozavodsk District Court of Chernihiv] (case № 3-4714/11). Retrieved from: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/51977736>.

8. Single State Register of Court Decisions (2018). Postanova Artemivskoho miskraionnoho sudu Donetskoi oblasti [Resolution of the Artemivsk city district court of Donetsk region] (case № 219/5972/18). Retrieved from: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/74611207>.

9. Single State Register of Court Decisions (2018). Postanova Illichivskoho raionnoho sudu m. Mariupolia Donetskoi oblasti [Resolution of the Illichivsky District Court of the city of Mariupol, Donetsk region] (case № 264/3557/18). Retrieved from: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/75049839>.

10. Single State Register of Court Decisions (2018). Postanova Nadvirnianskoho raionnoho sudu Ivano-Frankivskoi oblasti [Resolution of the Nadvirna District Court of Ivano-Frankivsk Oblast] (case № 348/685/18). Retrieved from: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/73628758>.

11. Single State Register of Court Decisions (2018). Postanova Industrialnoho raionnoho sudu m. Dnipropetrovska [Resolution of the Industrial District Court of Dnipropetrovsk] (case № 202/2071/18). Retrieved from: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/73639266>.

12. Single State Register of Court Decisions (2018). Postanova Kharkivskoho raionnoho sudu Kharkivskoi oblasti [Resolution of Kharkiv district court of Kharkiv region] (case № 635/4492/18). Retrieved from: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/75069943>.

13. Single State Register of Court Decisions (2018). Postanova Leninskoho raionnoho sudu m. Zaporizhzhia [Resolution of the Leninsky District Court of Zaporozhye] (case № 334/4202/18). Retrieved from: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/74985085>.

14. Single State Register of Court Decisions (2018). Postanova Zhovtnevoho raionnoho sudu m. Dnipropetrovska [Resolution of the Zhovtnevy District Court in the city of Dnipropetrovsk] (case № 201/3807/18). Retrieved from: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/74901782>.

15. Single State Register of Court Decisions (2018). Postanova Bashtanskoho raionnoho sudu Mykolaivskoi oblasti [Resolution of the Bashtanka District Court of the Mykolayiv region] (case № 3/468/358/18). Retrieved from: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/74352503>.

16. Single State Register of Court Decisions (2018). Postanova Sviatoshynskoho raionnoho sudu m. Kyieva [Resolution of the Svyatoshinsky district court in Kyiv] (case № 759/3221/18). Retrieved from: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/72692163>.

17. European Court of Human Rights (2008). Sprava “Ponomarov proty Ukrainy”: Rishennia [Case of “Ponomarov v. Ukraine”: Decision]. Retrieved from: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/974_434.

GROUND AND PROCEDURE FOR RETURNING THE ADMINISTRATIVE PROTOCOLS TO COURTS FOR PROPER REGISTRATION (ACCORDING TO THE CASE LAW)

Denys Holoborodko,

*Candidate of Law Science, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Administrative Law,
Process and Administrative Activity
Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs*

The article deals with the procedural institute of the return of the protocol of an administrative offense by the courts to the subject of its compilation for proper registration and elimination of deficiencies.

Key words: court, offense, protocol, judicial practice.